३ मेध्यातिथिः काण्वः।इन्द्रः, २१-२४ कौरयाणः पाकस्थामा। प्रगाथः (विषमा बृहती समा सतोबृहती), २१ अनुष्टुप्, २२-२३ गायत्री, २४ बृहती।

पिबां सुतस्यं रसिनों मत्स्वां न इन्द्र गोमतः।

आपिनी बोधि सधमाद्यौ वृधे३ंऽस्माँ अवन्तु ते धिर्यः॥ ८.००३.०१

सुतस्य- अभिषुतम्। रिसनः- सोमम्। निष्पन्नं रसिमिति भावः। गोमतः- चिद्रिश्मियुक्तम्। इन्द्र-परमेश्वर । नः- अस्माकम्। पिब- अनुभव । मत्स्व- तृप्तो भव । सधमाद्यः- सह मादकः। नः-अस्माकम्। आपिः- बन्धुः सन्। बोधि- बुद्धचस्व । ते- तव । धियः। अस्मान्। वृधे- वृद्धचै। अवन्तु- रक्षन्तु ॥१॥

भूयामं ते सुमतौ वाजिनौ वयं मा नः स्तर्भिमतिये।

अस्माञ्चित्राभिरवताद्भिष्टिभिरा नः सुम्नेषुं यामय॥ ८.००३.०२

वयम्। ते- तव। सुमतो- शोभनबुद्ध्याम्। वाजिनः- सद्गितिमन्तः। भूयाम- भवेम। नः- अस्मान्। अभिमातये- अहङ्काराय दत्वा। मा। स्तः- हिंसीः। अस्मान्- नः। चित्राभिः- विचित्राभिः। अभिष्टिभिः- सदेषणाभिः। अवतात्- रक्षतु। नः- अस्मान्। सुम्नेषु- सुखेषु। आ यामय- आयतान् कुरु॥२॥

इमा उं त्वा पुरूवसो गिरौ वर्धन्तु या मर्म।

पावकवर्णाः शुच्चेयो विपश्चितोऽभि स्तोमैरनूषत॥ ८.००३.०३

पुरूवसो- बहुशरण्य। याः। मम- मे। गिरः- वाचः। इमाः- ता एताः। त्वा- त्वाम्। वर्धन्तु। पावकवर्णाः- तेजस्विनः। शुचयः- परिशुद्धाः। विपश्चितः- ज्ञानिनः। स्तोमैः- मन्त्रैः। अभ्यनूषत- अभिष्टुवन्ति ॥३॥

अयं सहस्रमृषिभिः सहस्कृतः समुद्र ईव पप्रथे।

सत्यः सो अस्य महिमा गृणे शवौ युज्ञेषु विप्रराज्ये॥ ८.००३.०४

अयम्- एषः । सहस्रम्- बहुभिः । ऋषिभिः- सूक्ष्मदिश्चिभिः । सहस्कृतः- सहसा कृतः । समुद्र इव-अर्णव इव । पप्रथे- प्रथां विस्तारतां गच्छिति । सः- असौ । अस्य- एतस्य । मिहमा । सत्यः । विप्रराज्ये- मेधाविनां शासने । यज्ञेषु- पूजासु दानेषु सङ्गितिकरणेषु । अस्येन्द्रस्य । शवः- बलम् । गृणे- स्तौमि ॥४॥

इन्द्रमिद्देवतितय इन्द्रं प्रयत्येध्वरे।इन्द्रं समीके विननी हवामह इन्द्रं धर्नस्य सातये॥ ८.००३.०५ देवतातये- देविवस्ताराय। इन्द्रम्। अध्वरे- ध्वरिवरोधकर्मणि सर्वभूतिहतकर्मणि। प्रयति-प्रवर्तमाने सित । इन्द्रम्। समीके- सङ्गते। विननः- सम्भजनशीलाः। इन्द्रम्। धनस्य- सम्पदाम्। सातये- लाभाय। इन्द्रम्। हवामहे- आह्वयामः॥५॥

इन्द्रौ मुह्ना रोर्दसी पप्रथुच्छव इन्द्रः सूर्यमरोचयत्। इन्द्रौ ह विश्वा भुवनानि येमिर इन्द्रौ सुवानास इन्देवः॥ ८.००३.०६

इन्द्रः। शवः- स्वबलस्य। मह्ना- माहात्म्येन। रोदसी- द्यावापृथिव्यो। पप्रथत्- विस्तारितवान्। सूर्यं- सवितारम्। अरोचयत्- प्रकाशितवान्। इन्द्रे। ह। विश्वा- सर्वाणि। भुवनानि। येमिरे- उपरमन्ते। इन्द्रे। सुवानासः- सूयमाना निष्पन्नाः। इन्दवः- क्लेदनशीला हृदयस्पर्शिनो रसा उपरमन्ते॥६॥

अभि त्वां पूर्वपीतय इन्द्रं स्तोमेभिरायवः।समीचीनासं ऋभवः समस्वरत्रुद्रा गृंणन्त पूर्व्यम्॥ ८.००३.०७ त्वा- त्वाम्। पूर्वपीतये- रसस्य प्रथमग्रहणाय। इन्द्र- परमेश्वर। स्तोमेभिः- मन्त्रेः। आयवः- मनुष्याः। अभि- आभिमुख्येनाह्वयन्ति। समीचीनासः- सङ्गताः। ऋभवः- चित्किरणभूता देवताः। समस्वरन्- स्तुवन्ति। रुद्राः- मरुतः प्राणविशेषाः। पूर्व्यं- पुराणम्। गृणन्त- अस्तुवन्॥७॥

अस्येदिन्द्रौ वावृधे वृष्ण्यं शवो मदे सुतस्य विष्णवि। अद्या तमस्य महिमानमायवोऽनुं ष्टुवन्ति पूर्वथां॥ ८.००३.०८ अस्य- एतस्योपासकस्य। वृष्ण्यम्- वर्षकम्। शवः- बलम्। इन्द्रः- ईश्चनाधिदेवता। सुतस्य-निष्पन्नस्य रसस्य। मदे- हर्षे सित। विष्णवि- सर्वव्यापिनि परमात्मिन। वावृधे- अवर्धयत्। विष्णावाश्रयभावं यजमाने वर्धयतीति भावः। पूर्वथा- पूर्ववत्। अद्य- इदानीमिप। अस्य-एतस्येन्द्रस्य। तम्- तत्। मिहमानम्- माहात्म्यम्। आयवः- मनुष्याः। अनु ष्टुवन्ति-स्तुवन्ति॥८॥

तत्त्वां यामि सुवीर्यं तद्वहां पूर्विचित्तये।येना यितभ्यो भृगवे धने हिते येन प्रस्केण्वमाविथा ८.००३.०९ येन । यितभ्यः - यिमभ्यस्तपस्विभ्यः । यच्छिस । धने - चिद्रिहमषु । हिते - निहितेषु । भृगवे - दीप्ताय ऋषये । तान् प्रकटयिस । येन । प्रस्कण्वम् - प्रकर्षेण मन्त्रविद्म् । आविथ - रक्षिस । तत् । सुवीर्यम् । तत् । ब्रह्म - मन्त्रमुपासनं मेधां वा । पूर्विचत्तये - पुराणज्ञानाय । त्वा - त्वाम् । यामि - याचे ॥९॥

येनां समुद्रमसृजो महीरपस्तदिन्द्र वृष्णि ते शर्वः।

सद्यः सो अस्य महिमा न संनद्यो यं क्षोणीरेनुचकदे॥ ८.००३.१०

येन । समुद्रम्- अर्णवम् । असृजः- ससर्जिथ । महीः- महतीः । अपः । असृजः । इन्द्र । तत् । ते-तव । शवः- बलम् । वृष्णि- वर्षकम् । यम् । क्षोणीः- भूमिः । अनुचक्रदे- अनुगच्छति । सद्यः-सहसा । अस्य- एतस्येन्द्रस्य । सः । महिमा । न । संनशे- वृत्रैर्व्याप्तुं शक्यः ॥१० ॥

शुम्धी न इन्द्र यत्त्वा र्यिं यामि सुवीर्यम्। शुम्धि वाजाय प्रथमं सिषासते शुम्धि स्तोमाय पूर्व्य॥ ८.००३.११

इन्द्र- परमेश्वर । सुवीर्यं- शोभनवीर्यसम्पन्नम् । रियम्- दानयोग्यधनम् । त्वा- त्वाम् । यत्- यदा । यामि- याचे । तदा । नः- अस्मभ्यम् । शिष्ध- यच्छ । सिषासते- यच्छते । वाजाय- हव्यवते । प्रथमम्- प्रथमतया । शिष्ध- यच्छ । पूर्व्य- पुराण । स्तोमाय- मन्त्रविदे । शिष्ध ॥११ ॥

शाग्धी नो अस्य यद्धं पौरमाविश्व धियं इन्द्रं सिर्घासतः। शाग्धि यथा रुशमं श्यावंकं कृपमिन्द्रं प्रावः स्वर्णरम्॥ ८.००३.१२ यत्- येन । पौरम्- प्रभूतं जनम् । आविथ- रिक्षतवान् । इन्द्र- परमेश्वर । सिसासतः- सम्भक्तवतः । नः- अस्माकम् । अस्य- एतस्य यजमानस्य । धियः । शिग्ध- यच्छ । इन्द्र- परमेश्वर । यथा । रुशमम्- ज्वलन्तम् । श्यावकम्- अरुणं गतिशीलं वा । श्येङ्गतौ । कृपम्-कर्मशीलम् । प्रावः- प्रकर्षेण अरक्षः । तथा । स्वर्णरम्- स्वर्गं प्रति नेतव्यं यजमानम् । शिग्ध- शक्तं कुरु ॥१२ ॥

कन्नव्यो अत्सीनां तुरो गृणीत् मर्त्यः। नही न्वस्य मह्मानिमिन्द्रियं स्वर्गृणन्ते आनुशुः॥ ८.००३.१३ अतसीनां तुरः- अप्तुरः। मूलशक्तिधारासु चित्तभावनप्रेरकः। नव्यः- नव्यभावनायुक्तः। कत्- कः। मर्त्यः- मनुष्यः। गृणीत- इन्द्रं स्तौति। अस्य- एतस्येन्द्रस्य। इन्द्रियं महिमानम्- बलम्। स्वः- दीप्तम्। गृणन्तः- स्तुवन्तः। नहि आनशुः- न पूर्णतया व्याप्नुवन्ति॥१३॥

कर्ढु स्तुवन्तं ऋतयन्त देवत् ऋषिः को विप्रं ओहते।

कदा हवें मघवन्निन्द्र सुन्वतः कर्दु स्तुवत आ गमः॥ ८.००३.१४

कत्- के। स्तुवन्तः- स्तुतिं कुर्वन्तः। ऋतयन्तः- सत्यमिच्छन्तः। देवता- त्वां देवं प्राप्नुवन्ति। कः। विप्रः- मेधावी। ऋषिः- सूक्ष्मदर्शी। ओहते- वहति। कदा। मघवन्- सम्पद्धन्। इन्द्र- परमेश्वर। सुन्वतः- रसनिष्पादकस्य। हवम्- आह्वानं प्रति। आ गमः- आगमिष्यसि। कत्- कदा। स्तुवतः- स्तोतुः। हव आ गमः॥१४॥

उदु त्ये मधुमत्तमा गिरः स्तोमांस ईरते।सृत्राजितौ धनुसा अक्षितोतयो वाजयन्तो रथा इव ॥ ८.००३.१५ त्ये - ते । मधुमत्तमाः - अतिशयेन मधुराः । सत्राजितः - सहैव जयशीलाः । धनसा - सम्पदा । अक्षितोतयः - अक्षीणवृद्धयः । वाजयन्तः - बलवन्तः । रथा इव । गिरः स्तोमासः - मन्त्राः । उत् ईरते - उद्गच्छिन्त ॥१५॥

कण्वां इव भृगीवः सूर्यो इव विश्वमिद्धीतमानशुः।

इन्द्रं स्तोमेभिर्मृहयेन्त आयर्वः प्रियमेधासो अस्वरन्॥ ८.००३.१६

कण्वाइव - मन्त्रविदः। भृगवः- दीप्तिमन्तः। सूर्या इव- सूर्यरश्मय इव। विश्वम्- सर्वाम्। धीतम्-स्वचित्तधारणाम्। आनशुः- व्याप्नुवन्ति। इन्द्रम्। स्तोमेभिः- मन्त्रेः। महयन्तः- स्तुवन्तः। आयवः- मनुष्याः। प्रियमेधाः- प्रिययज्ञाः। अस्वरन्- अगायन्॥१६॥

युक्ष्वा हि वृंत्रहन्तम् हरी इन्द्र परावतः। अर्वाचीनो मेघवन्सोमेपीतय उग्र ऋष्वेभिरा गहि॥ ८.००३.१७ वृत्रहन्तम- अतिशयेन आवरणनाशकः। इन्द्र- परमेश्वरः। परावतः- श्रेष्ठात् स्थानात्। हरी-प्राणाश्वौ । युक्ष्व- योजयः। अर्वाचीनः- अस्मदिभमुखः। मघवन्- इन्द्रः। सोमपीतये- रसानुभूतये। उग्रः- उद्गर्णः सन्। ऋष्वेभिः- दर्शनीयैर्मरुद्धिः। आ गहि- आगच्छः॥१७॥

इमे हि तें कारवों वावशुर्धिया विप्रसाे मेधसातये।

स त्वं नौ मघवन्निन्द्र गिर्वणो वेनो न श्रृणुधी हर्वम्॥ ८.००३.१८

ते- अमी। इमे- एते। कारवः- कर्मशीलाः। विप्रासः- मेधाविनः। मेधसातये- मेधालब्धये। धिया- बुद्ध्या। वावशुः- अकामयन्। वश कान्तौ। सः- असौ। त्वम्। गिर्वणः- श्रुतिस्तुत। मधवन्- सम्पद्धन्। इन्द्र। नः- अस्माकम्। हवम्- आह्वानम्। वेनः- कान्तायाः कान्तः। न- इव। शृणुधि- शृणु ॥१८॥

निरिन्द्र बृहतीभ्यो वृत्रं धनुभ्यो अस्फुरः।

निरर्बुदस्य मृगयस्य मायिनो निः पर्वतस्य गा आजः॥ ८.००३.१९

बृहतीभ्यः- महद्भयः। धनुभ्यः- चापेभ्यः। इन्द्र- परमेश्वर। वृत्रम्- आवरणप्रतीकरक्षः। निः अस्फुरः- निरवधीः। मायिनः- वञ्चकम्। मृगयस्य- मृगयापरम्। अर्बुदस्य- प्रभूतम्। निः- निरवधीः। पर्वतस्य- गिरिमेघोपलक्षितजडिपहितान्। गाः- चिद्रश्मीन्। निः अजः- निर्गमयः॥१९॥

निर्प्रयो रुरुचुर्निरु सूर्यो निः सोमं इन्द्रियो रसः। निर्न्तरिक्षादधमो महामहिं कृषे तदिन्द्र पौंस्यम्॥ ८.००३.२० इन्द्र- ईशनाधिदेवत । महाम्- महान्तम् । अहिम्- सर्पवत् स्थितं वृत्रम् । अन्तरिक्षात् । निः अधमः- निरगमयः । पौंस्यम्- पौरुषम् । कृषे- एवं करोषि । अग्नयः । निः- निःशेषेण । रुरुचुः- दिदीपिरे । सूर्यः- सविता । निः- निः शेषेण दिदीपे । इन्द्रियः- इन्द्रसम्बन्धी । रसः । सोमः । निः- निःशेषेण दिदीपे ॥२०॥

यं में दुरिन्द्रों मुरुतः पार्कस्थामा कौर्रयाणः। विश्वेषां त्मना शोभिष्ठमुपेव दिवि धार्वमानम्॥ ८.००३.२१ यम्। मे- मह्मम्। इन्द्रः। मरुतः। दुः- अयच्छन्। तमेव। पाकस्थामा- परिपक्वबल इति वैदिककोशः। कौरयाणः- मानकर्ता। कृतं मानं येन। पृषोद्रत्वात् कृत इत्यस्य कुरादेशस्तेन कृतयाणम्। कुरयाणम्। कौरयाणमिति रूपसिद्धिरिति वैदिककोशः। विष्णुरिति भावः। स एव स्वत्रैविकमेण स्वव्याप्त्या मानं करोति। ददो। विश्वेषाम्- सर्वेषाम्। त्मना- स्वतः। शोभिष्ठम्- अतिशयेन शोभायुक्तम्। दिवि- नभिस्। उपेव- प्रभोपेतम्। धावमानम्- सरन्तं सूर्यमिव भवन्तं ददो॥२१॥

रोहितं मे पार्कस्थामा सुधुरं कक्ष्यप्राम्। अद्मद्रायो विबोधनम्॥ ८.००३.२२

रोहितम्- ज्वलन्तम् । सुधुरम्- सुष्ठु धारकम् । कक्ष्यप्राम्- कक्ष्यापूरकम् । प्रा पूरणे । विबोधनम्-प्रबोधकम् । रायः- वित्तभूतमश्वम् । अश्वः प्राणप्रतीकः । मे- मह्यम् । पाकस्थामा- परिपक्वबलः । अदात्- अयच्छत् ॥२२ ॥

यस्मा अन्ये दश प्रति धुरं वहन्ति वह्नयः।अस्तं वयो न तुग्र्यम्॥ ८.००३.२३

यस्मै- यस्याश्वस्य । अन्ये- इतरे । दश । वह्नयः- वोढारोऽश्वाः । धुरम्- युगधुरम् । प्रति वहन्ति । वयः- अश्वाः । तुग्रचं भुज्युम्- शुद्धात्मांशभूतं जीवं भोक्तारम् । अस्तम्- गृहम् । न- इव । मां वहेयुः ॥२३ ॥

आत्मा पितुस्तुनूर्वासं ओजोदा अभ्यञ्जनम्। तुरीयमिद्रोहितस्य पार्कस्थामानं भोजं दातारमबवम्॥ ८.००३.२४ आत्मा पितुस्तन्ः- पितुरात्मभूतः पुत्रः । वासः- निवासभूतः । अभ्यञ्जनम्- अभिव्यक्तिर्यथा भवति तथा । ओजोदाः- बलदः । तुरीयम्- शत्रूणां तूर्वकम् । रोहितस्य- अश्वस्य । दातारम् । भोजम्-भोगदम् । पाकस्थामानम्- परिपक्वबलम् । अब्रवम्- स्तुतिमवदम् ॥२४ ॥

